

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXIII, БРОЙ 04 (221) • 2013 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Във времена на промяна

„В третата година от царуването на Юдовия цар Йоаким дойде вавилонският цар Навуходоносор в Ерусалим и го обсади. И Господ предаде в ръката му Юдовия цар Йоакима и част от съдовете на Божия дом; и той ги занесе в земята Сенаар, в капището на своя бог, и съдовете внесе в съкровищницата на своя бог.

И царят заповяда на началника на скопците си Асфеназ да доведе някои от израилтяните, сиреч, от царския род и от благородните, юноши без никакъв недостатък, красиви наглед, които проумяваха всякаква мъдрост, вещи във всякакво знание, такива, които владееха науките и бяха достойни да стоят в царския палат, та да ги учи училището и езика на халдейците.“

(Даниил 1:1-4)

Промяната

За да разберем причината, поради която храмът беше ограбен, а Божият народ пленен, можем да обърнем погледа си в Книгата на Царете и Книгата на Летописите. След поредица от нечестиви управници, избивани и игнорирани процеси и потъпкани Божии наредби, се сбъднаха предупрежденията:

„Йоаким бе двадесет и пет години на възраст, когато се въз-

Както е глината в ръцете на грънчаря, така сме и ние в ръцете на Господа. Той може да ни промени и направи от нас съдове за почтена употреба.

цари, и царува единадесет години в Ерусалим; и върши зло пред Господа, своя Бог. И вавилонският цар Навуходоносор възлезе против него, та го върза с окови, за да го заведе във Вавилон. Навуходоносор занесе и от вещите на Господния дом във Вавилон, и ги тури в капището си.“

(2 Лет. 36:5-7)

Цялото зло върху Израел дойде заради нечестиво управление.

Това трябва да бъде сигнал и за нас в България, че не трябва безучастно да се съгласяваме с нечестиво управление, но да се молим за отговорно ръководство на страната ни.

С вина или без вина животът на тези млади хора се промени за няколко дни. От царски род и благородници, те станаха пленници. В човешкия живот идват както планирани промени, така и неочаквани об-

прод. на стр. 2 ➤

↪ продължава от стр. 1

рати. Какво те очаква в новото училище, или в големия град, където си записал университет? Какво ще стане, когато и последният звънец удари и след абитуриентския екстаз се приземиш в суровата джунгла на битката за ежедневния хляб? Какво ли те очаква след като си поел пътя към чужбина? Промяната, неочаквана или планирана, нежелана или дълго мечтана, ни поставя пред нови предизвикателства, първото от които е...

Подмяната:

„И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от виното, което той пиеше, с които да ги хранят три години, за да стоят пред царя след изтичането на това време. А между тях бяха от юдейците, Даниил, Анания, Мисаил и Азария, които началникът на скопците преименува, като нарече Даниила Валтасасар, и Анания Седрах, Мисаила Мисах и Азария, Авденаго.“

(Дан. 1:5-7)

Освен смяната на адресната регистрация и имената, пред тези младежи стоеше изпитанието от смяната на цялата им личност. Не само дрехите, прическите и имената - но вярата, морала и разбирането им за света беше планирано за подмяна. И днес приятели, учители, институции, медии и политици целят да формират нашия мироглед.

В новото училище ще има „готини от класа“, които ще се опитат да поставят техните стандарти за отношението към алкохола, цигарите, секса, „пушенето на трева“ и всички изключително важни въпроси, които будят нощем тийнейджърите.

В новата работа, подчинените искат да кръшкат от работа, шефа да лъжете в грамажа, а колегите да клюкарстват заедно, за да ви натопят. Слагат ви прякори, определят характера ви от зодията и оценяват възможностите ви за кариера според размера на деколтето, а не според способностите ви.

Борбата е за много повече от смяна на името и парфюма. Тя е за смяна на личността ни.

Решението

„Но Даниил реши в сърцето си да не се оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; затова помоли началника на скопците да се не оскверни.“

(Даниил 1:8)

Всеки взима решение. Един

взима решение да остане верен, а друг да стане като всички останали. Изрядните ястия на царя бяха принасяни на идоли преди да стигнат до трапезата на Даниил и приятелите му. Те не бяха обикновен обед, но част от обред.

Всичко от този момент нататък, което се случи в живота на Даниил и приятелите му, беше резултат от този миг на взето решение. То определи мястото му в двореца на няколко царе последователно. От пленник той се превърна в мъдрец, пророк, управител, сатрап и княз последователно. Нищо от това, което се случи на Даниил, нямаше да стане, ако нямаше стих 8. Тук, той като младеж взе решение. Решение, което той устояваше до края на живота си. Решение, което беше естествената стъпка към свръхестествената намеса на Бог в живота му.

Чудото

„А Бог направи щото Даниил да придобие благоволение и милост пред началника на скопците. И началникът на скопците рече на Даниила: Аз се боя от господаря си царя, който определи ястието ви и питието ви, да не би да види, че лицата ви са по-малко поправени от лицата на юношите вашите връст-

ници, и така да турите главата ми в опасност пред царя. Тогава Даниил рече на надзирателя, когото началникът на скопците беше поставил над Даниила, Анания, Мисаила и Азария: Опитай, моля, слугите си десет дни, през което време да ни се даде зеленчук да ядем и вода да пием; после нека се прегледат пред тебе нашите лица и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; и според каквото видиш, постъпи със слугите си.

И той ги послуша в това нещо, и ги опита десет дни. И на края на десетте дни техните лица изглеждаха по-красиви и по-пълни отколкото лицата на всичките юноши, които ядяха от изрядните ястия на царя.“

(Дан. 1:9-15)

Бог е готов на чудо, но по хронология то следва нашето решение. Нашето решение отприщва мощта на небето. То е като искрата, която подпалва динамита на Божията сила. Сила, която е според „действието на могъщата Негова мощ“.

Ученето

„А на тия четири юноши Бог даде знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил можеше да проумява всички видения и сънувания.“

(Дан. 1:17-18)

За да бъдем „глава, а не опашка“, Бог иска да положим старание от наша страна. Освен решението „да не се оскверним“, трябва да вземем решение и да бъдем пример, в това, за което сме назначени. Бог ще добави останалото. Четиримата юноши имаха „знание и разум във всяко учене и мъдрост.“

Това слово не е само за учениците, но и за всеки, който иска да се наложи на ново работно място, да пробие в нов бизнес, да изгради семейство, да се установи в друга страна или просто да се научи да свири на китара.

Изпитът и Резултатът

„И накрая на дните, когато царят бе заповядал да ги въведат, началникът на скопците ги въведе пред Навуходоносора. И като разговаря с тях, царят, между всички тях не намери подобен на Даниила, Анания, Мисаила и Азария; зато-

ва те стояха пред царя. И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, намери ги десет пъти по-добри от всичките врачове и вражари, които бяха в цялото му царство. И Даниил остана до първата година на цар Кира.“

След изпита, Даниил и приятелите му останаха в двореца. Мислите ли, че всички юноши са останали да ядат на царската трапеза? Точно така. Някои се върнаха на село, други бяха пратени далеч, но четиримата герои останаха. На царската трапеза няма място за двойкаджии. Ако прочетете Книгата на Даниил докрай, ще видите как царят благославя Бога:

„Навуходоносор продумайки рече: Благословен да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, който изпрати ангела Си и избави слугите си, които, като уповаха на Него, не послушаха думата на царя, но предадоха телата си, за да не служат, нито да се поклонят на друг бог, освен на своя си Бог.“

(Дан. 3:28)

„Сега аз, Навуходоносор, хваля, превъзносям и славя небесния Цар; защото всичко, що върши, е с

вярност, и пътищата Му са справедливи; а Той може да смири ония, които ходят горделиво.“

(Дан. 4:37)

• Навуходоносор издава Указ, в който се казва всички от империята да се боят от Бога:

„Затова, издавам указ, щото всеки човек, от които и да било люде, народ и език, който би казал зло против Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго, да се разсече, и къщата му да се обърне на бунище; защото друг бог няма, който може да избави така.“

(Дан. 3:29)

• Повишава Седрах, Мисах и Авденаго: „Тогава царят повиши Седраха, Мисаха и Авденаго във Вавилонската област.“

(Дан. 3:30)

След Вавилон, Даниил остава на ръководна позиция и в Мидо-Персийската империя и се издига до позицията на княз над цялото царство – пръв след императора.

Достигни съдбата си! В дните на промени има много предизвикателства, но вместо да се отчайваш или да започваш да роптаеш, виж Божия пръст в това и бъди негов посланик, където и да идеш.

Чудото остави на Него!

П-р Владимир Владимиров

Царят

Ти владееш всичко,
владееш мен сега.
Ти си Царят
на моята душа.

Господи Иисусе,
бъди със мен сега.
Господар си ти
на моето сърце.

Господи Иисусе,
пази ме ти сега.
Винаги бъди
с мен в деня и нощта.

Мими Николова, 11 г.

Спирала

Х. Харизанов

Българската азбука се състои от 30 букви, като А = 1. Б = 2 и т.н. до Я = 30. Еднаквите цифри са за едни и същи букви. Като следвате спиралата в указаната посока, ще прочетете Евангелие от Йоан 14:17.

→	5	20	22	27	19	14	1	9	18	19	9
	13	6	8	1	26	15	19	15	14	6	14
	6	6	4	15	16	15	8	14	1	4	1
	9	9	2	27	5	3	1	18	3	15	19
	17	3	6	26	6	2	27	3	1	3	1
	16	1	17	18	9	14	5	1	19	9	11
	1	3	16	1	13	1	6	18	6	7	15
	5	1	10	3	3	27	3	9	8	5	4
	6	14	15	19	15	19	15	26	1	1	15
	7	8	15	16	15	4	15	19	9	14	19
	15	13	6	14	19	27	19	6	3	18	15

Младежко движение “Нова вълна” в гр. Пловдив

На 27 април (събота) в гр. Пловдив се състоя Национална младежка конференция “Нова вълна” с организатори Инка и Трайчо Стефанови. Присъстваха около 600 младежи от цялата страна. Хвалението бе водено от няколко хвалебни групи.

Симеон Владимиров (12-годишен) бе поканен от организаторите да участва с кратко послание и молитва на тема “Знаеш ли какво искаш?”

Ето неговото послание:

“Знаеш ли какво искаш?”

“В същата нощ Бог се яви на Соломона и му рече: Искай какво да ти дам. А Соломон каза на Бога: Ти си показал голяма

милост към баща ми Давида, като си ме поставил цар вместо него.

Сега, Господи Боже, нека се утвърди обещанието, което Ти даде на баща ми Давида; защото Ти ме направи цар над люде многочислени като праха на земята.

Дай ми, прочее, мъдрост и разум, за да се обхождам прилично пред тия люде; защото кой може да съди тоя Твой голям народ?

И Бог каза на Соломона: Понеже си имал това в сърцето си, и не поиска богатство,

имоти и слава, нито живота на ония, които те мразят, нито поиска дълъг живот, но поиска за себе си мъдрост и разум, за да съдиш людето Ми, над които те направих цар, дават ти се мъдрост и разум; при това ще ти дам богатство, имоти и слава, каквито не са имали царете, които са били преди тебе, нито ще имат някои след тебе.

Тогава Соломон се върна в Ерусалим от високото място, което е в Гаваон от пред шатъра за срещане; и царуваше над Израиля. “

(2 Летописи 1:7-13)

Бог се яви на Соломон и тогава го попита какво иска? Соломон не поиска повече власт, нито повече пари или не поиска живота на тези, които са му врагове. Не, той не мислеше егоистично. Той мислеше за народа, който Бог беше му дал. Той поиска мъдрост, за да може да управлява народа по най-добрия начин. Но поради неговото желание да получи мъдрост,

Бог му даде и всичко останало и той беше най-великият цар на Израел. Соломон написа Притчите, от които и днес можем да черпим житейска мъдрост. По време на неговото управление народът добруваше.

По-късно Соломон построи храм, чиято сграда беше най-прекрасната в целия древен свят. И Бог освети храма и показваше благоволение към хората.

Днес Бог иска от нас да вдигнем погледа си и видението си, за да изпълним цялата Негова воля не само за нас, но и за хората около нас.

Помисли сериозно - какво искаш от Бог за себе си и за хората, които обичаш!

Не се страхувай да бъдеш различен!

Както знаем, по-голямата част от младежите са ученици, едни учат в София, други извън нея. Но където и да учим, всеки ден се срещаме с проблеми, независимо дали ще се скараме с някой ученик или ще поспорим с някой учител за ниската си оценка. Много от днешните младежи се проявяват като пияници, пушачи и т.н., мислейки си, че като правят това, са готини. Не осъзнават колко много вредят на душата си и най-вече на тялото си. Тук давам един прост пример. Отивате на екскурзия, организирана от училището ви и заедно с ваш съученик ви настаняват в стая. По някое време той или тя ви питат: „Ей, искаш ли да отидем в съседната стая да пийнем малко, едни приятели са успели да прекарат водка в шишенце от парфюм.“ Как бихте реагирали в тази ситуация?

Ние сме християни и трябва да се държим като такива, трябва да отстояваме нашите идеали и ценности, в противен случай, ще се превърнем в поредните песъчинки от пясъка. Освен това ние трябва да сме благовестители. Това, което се опитвам да кажа, е: „Не се страхувайте да бъдете различен, а останалото оставете на Бог.“

Дани, 16 год.

Какви трябва да сме на улицата и в училище?

Да сме сол и светлина. Какво значи това? Да не пием, пушим и псуваме. И да говорим на съучениците си за Господ Исус.

Сега ще ви кажа една случка. Един мой съученик го поканих на църква. Той дойде и сега много иска пак да дойде. И трябва да благославяме хората, които ни обиждат или мразят. Имам един съученик, който ме обижда понякога. И все пак се държа добре с него и му помагам.

Не искам да ви уча, но според мен е така. А според вас?

Бог да ви благослови!

Йоанна, 10 г.

ДОБРИЯТ САМАРЯНИН

В неделя, 26 май, група от църква "Дом на радост", Люлин (11 човека) тръгнахме с две коли към село Калояново (Пловдивско). За първи път отивахме да посетим старчески дом "Св. Йосиф", построен в селото. Когато пристигнахме пред Дома, от другата му страна имаше католическа църква. Оттам дойде да ни посрещне отец Иван. Той е човекът, който се грижи и отговаря за Дома. Оказа се, че църквата го е построила и се грижи за неговата поддръжка и финанси. Озовахме се пред нова, чиста, подредена сграда с хубави градини. Отецът ни покани да влезем в трепезарията, където имахме време да се запознаем с възрастните хора. След това тръгнахме на посещение по техните стаи. Оказа се, че повечето хора бяха болни и на легло. В първата стая имаше две жени, които ни приеха с радост. Ние им изпяхме песен и говорихме с тях. Продължихме към следващата стая. Там също бяха две много болни жени, които приеха нашето послание за Господ Исус и ги поздравихме с песен. Две сестри от групата останаха при тези жени и имаха молитва с тях. И така от стая в стая Бог ни подаряваше тези възрастни хора. На всички раздадохме вестник "Божие слово".

В разговор с отец Иван той ни сподели, че този Дом не е построен за отчитане на социална дейност, но да покаже милосърдието на Бог. Разказа за една жена, която са я приели в много тежко състояние. Оставало й малко време живот. При разговор с нея той започнал да й говори за Бог и вярата. Тя му казала, че не е вярваща. Минало време. Няколко дни преди да почине тази жена изпратила хора, които да извикат отец Иван. Когато отишъл, тя му казала, че е готова да се покае и да иска прошка от Бог. И така дни преди да си отиде тя била спасена. Той ми сподели: "Ако от 100 човека един се покае, значи си е заслужавал труда ни!"

След като посетихме хората, бяхме поканени да видим църквата. Селото е от 2500 жители – 1000 католици, 1000 православни, 500 помаци. Църквата е построена с дарение и помощта на хората от селото. Всеки ден има сутрешна служба с молитва, на която се събират 400 души. Ако някой не е успял да отиде сутринта на църква, може да отиде на вечерната служба от 18 часа. И така влязохме в църквата минути преди вечерното богослужение. Заедно с отец Иван се молихме с молитвата "Отче наш". Имахме време, в което ни разказа за построяването на църквата. След това ни заведе в съседното село да видим и другата църква, за която се грижи. Отново имахме молитва заедно. Бог ни подари чудесно време там. След като се разделихме и сбогувахме, отидохме на центъра на селото, разделихме се на екипи по 2-3 човека. Започна благовестие по улиците. Хората с отворени сърца приемаха Благата вест. Благодарим на Бог, че бяхме запазени и се прибрахме успешно.

МИСИЯ

Мисия в село Калояново

Господ Исус казва: “Ето ида скоро; и у Мене е наградата, която давам да отплатя на всекиго според каквито са делата му... Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при Дървото на живота и да влязат през портите на града.”

Откровение 22:12-14)

ЖЕНАТА, КОЯТО ИМАЛА ГОЛЯМА ВЯРА

Веднъж, заедно със Своите ученици, Исус дошъл в страна, където никой не Го познавал. Той не бил ходил по-рано там и сега можел малко да си почине. Но една сутрин, когато Исус излязъл от къщата и спокойно тръгнал по пътя, някаква непозната жена Го последвала. Отначало тя вървяла мълчаливо и Той дори не я забелязал. Но след известно време жената повикала Исуса. „Господи! Сине Давидов! Смили се над мен! Моята дъщеря е тежко болна. Лекарите не знаят как да я лекуват и само Ти можеш да й помогнеш.“

Учениците на Исуса, които вървели редом с Него, много се учудили: „Откъде тази жена знае за Исуса? Може би някога е била в Израил и там Го е виждала?“

Исус, без нищо да каже, вървял напред, а жената непрестанно Го молела да й помогне. Нейните думи се чували по цялата улица и това огорчавало Исусовите ученици. Предишния ден те можели спокойно да се движат, тихо да разговарят помежду си, а сега, като чували думите на жената, жителите на града започнали да се стичат от всички страни, за да видят кой е дошъл. „Защо Исус не й помогне? Тогава

тя би си отишла и ние спокойно бихме продължили пътя си“ - питали се учениците.

Учениците отново забравили, че Исус винаги искал първо да се убеди доколко силна е вярата в Него на онзи, който Го моли. И този път Му било нужно да разбере жената наистина ли вярва, че Той може да спаси дъщеря ѝ, или просто търси някаква помощ.

Исус внезапно спрял. Жената веднага паднала пред Него на колене и казала: „Господи, помогни ми!“ „Аз не мога да ти помогна - отговорил Исус. - Та ти не си еврейка. Аз съм дошъл, за да помагам на евре-

ите. Не е хубаво да се взема хляб от децата и да се хвърля на кучетата.“

Жената разбрала какво иска да каже Исус. Разбрала, че евреите, на които помага, Той наричал още деца. А говорейки за кучетата, Исус си представял всички останали, т.е.

невярващите в Бога. Но жената вярвала в Него и затова му казала: „Господи, но и кучетата ядат трохице, които падат от масата на стопаните.“ Жената била права: кучетата винаги получават парче хляб, когато и стопаните ядат. Затова Исус казал: „Жено! Велика е твоята вяра. Нека се сбъдне онова, за което Ме молиш. Върви си вкъщи, дъщеря ти е здрава.“

Жената побързала за вкъщи. А когато се втурнала в дома си, видяла, че дъщеря ѝ е съвсем здрава. Това станало, защото жената вярвала в Исуса и вярвайки, Го молела за помощ.

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р *Вл. и Б. Владимирови*
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2013 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428